

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 3/2017
19.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Јовановића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 1224/16 од 23.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 1224/16 од 23.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 55/16 од 27.05.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени за време од три године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 120.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће суд новчану казну, уколико је окривљени не плати у наведеном року, заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати и то суду трошкове кривичног поступка и то на име паушала износ од 5.000,00 динара и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 4.747,00 динара, а Основном јавном тужилаштву у Зајечару на име трошкова кривичног поступка износ од 17.405,07 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1224/16 од 23.11.2016. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Зајечару, а првостепена пресуда је преиначена само у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд окривљеног АА за кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године те је одређено да ће се ова казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора и које не сме напуштати, осим

у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те да ће суд одредити да окривљени остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује и на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, с тим што ће суд исту, уколико је окривљени не плати у одређеном року, заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 1224/16 од 23.11.2016. године, бранилац окривљеног АА, адвокат Милинко Јовановић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. и 4. ЗКП, у вези члана 439. тачка 3) у вези члана 451. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијану другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновну одлуку или да наведену пресуду преиначи, одбије жалбу Основног јавног тужиоца у Зајечару и првостепену пресуду потврди и да на основу члана 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са образложењем да је Апелациони суд у Нишу, побијаном пресудом усвојио жалбу Основног јавног тужиоца у Зајечару и првостепену пресуду преиначио у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је окривљеном изрекао строжу кривичну санкцију и у разлозима своје пресуде на страни 6, навео да је при доношењу своје одлуке имао у виду одредбу члана 66. став 2. КЗ којом је прописано да се за кривична дела за која је прописана казна затвора у трајању од десет година или тежа казна не може изрећи условна осуда, иако се у жалби јавног тужиоца ова повреда закона не наводи, тако да Апелациони суд није био овлашћен да ову повреду закона испитује по службеној дужности, јер је то супротно одредби члана 451. ЗКП, према којој другостепени суд побијану пресуду испитује само у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби.

Међутим, по налажењу овога суда, бранилац окривљеног изнетим наводима захтева не указује да је на штету окривљеног одлуком о кривичној санкцији повређен кривични закон у смислу члана 439. тачка 3) ЗКП, која повреда закона је формално истакнута као разлог подношења захтева, већ истиче да је другостепени суд одлучујући о жалби јавног тужиоца првостепену пресуду испитивао изван оквира основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби и на тај начин другостепену пресуду у суштини оспорава због повреде закона из члана 451. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости

против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 451. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен, а осим тога суд налази да повреда закона из члана 451. ЗКП није учињена у другостепеном поступку, јер је јавни тужилац изјавио жалбу због одлуке о кривичној санкцији, па је преиначење законито.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

љи